

DZIENNIK BYDGOSKI

Wyczołazi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, ul. Św. Marcina 37 —
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Groblowa 5 —
w Gdyni, ul. Św. Jańska 1282 — w Inowrocławiu, Rynek 20.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicą 9.65 zł. miesięcznie.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci nie mają prawa do odszkodowania.

Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, 699, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 91.

BYDGOSZCZ, środa dnia 20 kwietnia 1932 r.

Rok XXVI.

Za kulisami oddziałów szturmovych.

Doniosły dekret Prezydenta Rzeszy. — Rozwiązanie armji narodowo-socjalistycznej. — Uporczywe i długotrwałe walki w łonie rządu. — Maskarada w płaszczyku opieki społecznej. — Nowe organizacje zastępcze. — Tajne układy między Hitlerem a Groenerem. — Widmo buntu pretorjanów. — Dwulicowa gra Hitlera. — Wybory w Prusach szczytowym punktem zabiegów.

Berlin, w kwietniu 1932 r.

Od dwu dni najaktualniejszym tematem rozmów kawiarnianych i poważnych dyskusji politycznych jest ostatni dekret Prezydenta Rzeszy Hindenburga, nakazujący natychmiastowe rozwiązanie wszystkich oddziałów prywatnej armji p. Hitlera na całym terenie Rzeszy Niemieckiej oraz konfiskatę archiwów, uzbrojenia, sprzętu i innych materiałów.

Przeważną część wojsk hitlerowskich, składała się z młodzieży, dla której ta zabawa miała urok nowości i dawała upust wrodzonym skłonnościom pruskim do kultu dla feldfebla. To co armje narod.-socjal. szczególnie cechowało, było zatrudnianie bezrobotnych sztabowców i przerst aparat biurowo-administracyjny. Panowie ci, którym republika punktualnie każdego pierwszego wypłacała pobory emerytów, prześcigali się poprostu w wypracowaniu najrozmaitszych planów militarnych nie tylko wewnętrznej wojny domowej, lecz zapomniawszy w ferworze (zapalczywości), gdzie się znajdują i kim dowodzą, podług wszelkich reguł dyplomatycznych absolwentów szkoły wojennej, zaopatrzyli wszystkie jednostki bojowe w wzorowo opracowane ordre de bataille (plan wojenny) do rozprawy wojennej z Polską. Współdziałanie z regularną armją Reichswehry było oczywiście rzeczą przewidzianą i przemyslaną.

Piątą Achillesową całej tej konstrukcji był ten nadmiar referatów, w jaki obfitował sztab generalny armji Hitlera. Brzmi to jak jakaś groteskowa parodia, jeżeli się czyta, że „szef sztabu“ b. holiwiański podpułkownik Röhm, znany ze swoich zбочzeń seksualnych, dysponował wydziałami organizacji, służby łączności, transportu i służby samochodowej, lotnictwem, jazdą, czołgami, marynarką, wywiadem i kontrwywiadem itp. słowem miniaturowe ministerstwo sił zbrojnych z tymczasową siedzibą w Monachjum.

Ta przewaga kancelarji nad „frontem“ stała się przyczyną czasowej lub może ostatecznej zagłady(?). Wśród rozkazów znalezionych w dowództwach grup wschodnich, a mianowicie w Pile i Wrocławiu, były instrukcje, określające zachowanie się oddziałów szturmovych na wypadek powikłań wojennych z Polską. Miały one po o trzymaniu uzbrojenia z zapasów Reichswehry, wycofać się z terenu operacyjnego i wysiłki swe skierować do obalenia obecnego rządu. To dało pruskiemu ministrowi spraw wewnętrznych podstawę do wdrożenia dochodzeń o zdradę stanu i skierowania sprawy do rąk naczelnego prokuratora Sądu Rzeszy w Lipsku.

Przebieg likwidacji organizacji wojskowej narod. socjalistów poza drobnymi wydarzeniami był spokojny. Wszystko wskazuje na to, że Hitlerowcy

Wyrok wileński zdiera maskę z żydów

Nienawiść po tamtej stronie. Dobita kamieniem ofiara. Czy pism sanacyjnych i socjalistycznych nie wszyd? Niech krwawa nauka nie pójdzie w las.

Wilno, 18. 4. (PAT) Dziś przed południem ogłoszono wyrok w procesie w sprawie zająć studenckich w listopadzie ub. r., podczas których zabito studenta Uniwersytetu Stefana Batorego śp. Waławskiego. Oskarżony Samuel Wulf, liczący lat 19, student Un. Stef. Batorego skazany został na 2 lata więzienia, zastępującego dom poprawy, na podstawie art. 109 cz. 1. p. 1. K. K. za udział w zbiegowisku publicznym, którego uczestnicy, działając wspólnie, dopuścili się gwałtu na osobie studenta narodowości polskiej, przez rzucanie w niego kamieni, bicie kijami i innymi przedmiotami. Skazanego pozostawiono na wolnej stopie za kaucją. Dwaj inni współoskarżeni zostali uniewinnieni.

Warszawa, 19. 4. (Tel. wł.) Sąd wileński, skazując oskarżonego Wulfa na 2 lata więzienia podał w motywach wyroku następujące szczegóły: Wulf, kroczący na czele tłumu żydów na ul. Trockiej w Wilnie, rzucił kamień, który ugodził konającego Waławskiego w głowę. Sąd stwierdził, że aczkolwiek na terenie uniwersytetu nie dopuszczano do wykładów studentów żydowskich, to jednak zajścia zostały przeniesione na ulicę przez młodzież żydowską. Ży-

dzi napadali grupami na przechodzących studentów-Polaków, mimo że nie było żadnej prowokacji z ich strony.

Tak samo napad żydów na dorożkę, w której wieszono śp. Waławskiego nie był niczem spowodowany. Ludność polska nie dała powodów do nienawiści żydowskiej, natomiast istnieje nienawiść żydów do chrześcijan wogóle — i właśnie ta nienawiść spowodowała napady oraz ukamieniowanie Waławskiego.

Wulf skazany został z art. 122 k. k. traktującego o udziale w zbiegowisku publicznym, zorganizowanym z pobudek nienawiści plemiennej. Ogusa i Załkina uniewinniono z powodu braku dostatecznych dowodów winy. Wulfina pozostawiono narazie na wolności za kaucją 3000 zł. Obrona zapowiedziała apelację.

W Warszawie na wieść o skazaniu Wulfa urządzili studenci polscy manifestację. W pięciu sklepach żydowskich wybito szyby. (Złe postąpienie, dając żydom nowy powód do lamentów. Powaga sprawy na tem nie zyska. — Red.)

Prasa warszawska sanacyjna i lewicowa podaje wyrok wileński w bardzo suchej formie, natomiast prasa kato-

licka rozpisuje się szeroko na temat Wulfa i śp. Waławskiego. Pisma katolickie zaznaczają, że wyrok wczorajszy odsłania nie tylko prawdziwe oblicze wypadków wileńskich, ale w równym stopniu wykazuje do czego jest zdolna propaganda żydowska na szerokim świecie. Halaśliwe wieści na całym świecie w Europie i Ameryce zwrócone były przeciwko „mordowaniu żydów“ w Polsce i przeciwko niestęchłemu uciskowi, jaki cierpi ludność żydowska w Rzeczypospolitej. Chodziło o przedstawienie roli żydów, jako najniewinniejszych w świecie ofiar brutalności polskiej. Tymczasem sąd okręgowy wileński stwierdza wyraźnie, że zajścia przeniesione zostały na ulicę przez studentów żydowskich, a co zatem idzie, rzuca prawdziwe światło na zaczepną postawę społeczeństwa żydowskiego.

Nie należy się ludzić, aby wyrok wczorajszy wpłynął otrzeźwiająco na propagandę żydowską. Z góry bowiem można przewidzieć zarzuty pod adresem polskiego sądownictwa i wymiaru sprawiedliwości. Społeczeństwo polskie powinno wyciągnąć z wyroku wileńskiego należyty wniosek.

Rząd reorganizuje przemysł naftowy.

Warszawa, 19. 4. (Tel. wł.) W Warszawie odbył się wczoraj zjazd przemysłowców naftowych. Do porozumienia między przedstawicielami poszczególnych organizacji nie doszło, wobec czego oddano sprawę w ręce ministra Zarzyckiego, który mandat arbitrażowy przyjął i wyznaczył na arbitra dyrektora departamentu Pochecho. Rokowania zmierzają do ustalenia zasad reorganizacji przemysłu naftowego.

W okręgu grudziądzkim nie będzie ponownych wyborów.

Protest niemiecki oddalony.
Warszawa, 18. 4. (PAT) Sąd najwyższy oddalił dziś protest wyborczy, zgłoszony ze strony zwolenników listy Bloku Niemieckiego przeciw wyborom do Sejmu w okręgu nr. 30 (Grudziądz, Świecie, Tuchola, Chojnice, Sępólno).

Rozbrojenie etapami.

Rezolucja 7 państw poparta przez Polskę.

Genewa, 18. 4. Komisja Główna konferencji rozbrojeniowej rozpoczęła dziś dyskusję nad zasadami, na których opierać się ma przyszła konwencja (umowa) rozbrojeniowa.

Delegat niemiecki Nadolny starał się raz jeszcze udowodnić, że konieczna jest obecnie daleko idąca redukcja zbrojeń. Jeżeli przyjęta zostanie zasada redukcji etapami, to pierwszy etap musi zrealizować bardzo wydatną redukcję.

Delegat czeskosłowacki motywował następującą rezolucję zgłoszoną przez 7 delegacji: belgijską, czeskosłowacką, duńską, estońską, hiszpańską, norweską i urugwajską.

„Komisja główna jest zdania, że redukcja zbrojeń taką, jaka jest przewidziana przez artykuł 8 paktu Ligi Narodów nie będzie mogła być w pełni zrealizowana inaczej niż etapami i drogą kolejnych rewizji, przyczem rewizje te powinny mieć miejsce w możliwie bliskich odstępach czasu“.

General Burhard-Bukacki poparł imieniem delegacji polskiej propozycję 7 państw, oświadczając, że stanowi ona solidną podstawę do dalszych prac konferencji.

Propozycję poparł imieniem Francji, p. Paul Boncour, imieniem Włoch — min. Grandi, imieniem Japonji — dr. Sato.

byli nie tylko przygotowani na to zarządzenie, lecz jak zwykle na czas uprzedzeni. Znali oni dosłowną treść dekretu Hindenburga na 48 godzin przed jego podpisaniem i ogłoszeniem i ubezpieczyli się odpowiednio przez usunięcie i schowanie wszystkich swych najważniejszych i najistotniejszych materiałów i dokumentów. Poszcze-

Natomiast p. Litwinow oświadczył, że wobec odrzucenia propozycji sowieckiej, nie ma zastrzeżeń co do samej redukcji etapami, przeciwny jest wszelkiej aluzji do artykułu 8 paktu, bo Sowiety nie należą do Ligi i zgłoszą poprawkę, która brzmi, że „pierwszy etap ma zrealizować istotnie redukcję zbrojeń“.

Po przemówieniu referenta ministra Benesa, projekt rezolucji odesłany został do komitetu redakcyjnego.

Gazy trujące nad Hamburgiem

Berlin, 18. 4. (PAT.) Ludność Hamburga zaniepokojona została dzis przesuwanymi się nad portem chmurami gazów. Chmury te objęły statek pasażerski i

spowodowały szereg mniejszych i 7 poważnych wypadków zatrucia.

Gazy wdarły się do kajut i hali maszyn. Wszystkie części metalowe a zwłaszcza miedziane pokryły się białą powłoką.

Stwierdzono, że podstawowym składnikiem złowrogiego gazu był związek

chlorowo-siarkowy. Chmury gazu nadeszły gwałtownie w Hamburgu i Wilhelmshurgu. Władze śledcze przypuszczają, że gaz ten pochodzi z jednej z fabryk hamburskich, położonej w okolicy Hamburga.

Ludność ogarnęła wielkie zdenerwowanie, gdy w pewnej chwili rozesała się pogłoska, że gaz jest słynnym fosgenem, którego niedawny wybuch spowodował szereg ofiar.

Władze policyjne wydały uspakajający komunikat.

gólne grupy wojskowe wzgl. ich dowództwa otrzymały szyfrowy telegram natychmiastowego ukrycia kartotek i archiwów oraz materiałów uzbrojenia, ażeby je następnie wyekspedować na teren Wolnego Miasta Gdańska, gdzie czują się jak u siebie.

Drugim miejscem azylu (schronienia) jest kraj związkowy Rzeszy Brun-

swik, gdzie jak wiadomo sprawuje rząd ministra spraw wewnętrznych Klagges, najbliższy współpracownik Hitlera.

Troska o los szeregowych oddziałów szturmovych, którzy z jednej strony jako zarejestrowani bezrobotni, pobierali zasiłki z kasy państwa, do którego obalenia dążyli a ponadto otrzymywali żołd, od Hitlera została właściwie

zdjęta z jego bark. Rozporządzenie wykonawcze ministra spraw wewnętrznych Rzeszy przewiduje środki o charakterze społeczno-opiekunym jak obowiązek dostarczenia kwater dla bezdomnych, zmuszonych do opuszczenia koszar formacji oddz. szturm., przejściowe wsparcia oraz obowiązek gmin dostarczenia zatrudnienia. Ale jednocześnie nowa dziwaczna organizacja otwiera swe szerokie ramiona dla przyjęcia żołnierzyków z rozwiązanych oddziałów. Jest nią tak zwana „dobrowolna służba pracy” (Freiwilliger Arbeitsdienst) której wewnętrzny ustrój i podział nie wiele się różni od militarnego charakteru hitlerowskiej armii. Kompanie robotnicze, złożone przeważnie z ludzi młodych od 19—25 lat wykonują rzekomo roboty publiczne i rolne w prowincjach wschodnich Rzeszy a przy tej sposobności otrzymują wykształcenie sportowe o zupełnie niedwuznacznym charakterze t. zw. sportu zbrojnego (Wehrsport). „Dobrowolna służba pracy” znajduje się pod kontrolą rządu a jej bezpośrednim przełożonym jest aż nadto nam znany minister Treviranus.

Przejście całych formacji oddziałów szturmowych do „dobrowolnej służby pracy” oznacza zatem nietylko przetrwanie ich utrzymania na skarb państwa lecz i jednocześnie zachowanie nietykalności organizacyjnej. Jak dalece posunięte były przygotowania do wchłonięcia oddziałów szturmowych świadczy zjawisko mnożenia się niewinnych towarzyszy sportowych pod jeszcze bardziej niewinne brzmiącymi nazwami. Od kilku dni sądy niemieckie zawalone są wnioskami o rejestrację rozmaitych „Sportvereine”, które nie są niczym innym tworam dziedzicznymi zakazanych oddziałów szturmowych.

W wywodach powyższych naświetliłem ogólnie tło bezpośrednich przyczynków tego niewątpliwie doniosłego aktu politycznego i administracyjnego. Jednak za kulisami za przeprowadzeniem tego zakazu przemawiały jeszcze wiele innych względów rozmaitej kategorii. Pozostawiam na uboczu taki wzgląd jak chęć zademonstrowania siły rządu w przededniu wyborów pruskich oraz zadośćuczynienie dla socjal-demokracji za jej wierność i dyscyplinę w kampanii o wybór prezydenta Rzeszy. Istotnie realnymi motywami był jednocześnie spłot dwu rozmaitych i nie pozostających ze sobą w żadnej łączności okoliczności: tania demonstracja wobec konferencji rozbrojeniowej w Genewie i grozący bunt hitlerowskiej gwardii.

Wobec coraz bardziej wyraźniejszych aluzji min. Zaleskiego i francuskiego premiera Tardieu o stanie pogotowia bojowego Niemiec i roli związków wojskowych, Brüning uważał, że tym gestem potrafi odrazu uspokoić swoich sąsiadów i odebrać im argumenty dowodowe, przez rozwiązanie najlepiej i najsprawniej zorganizowanych i liczebnie najsilniejszych oddziałów. O ile ta spekulacja okaże się skuteczną i niezawodną, wykaże wynik konferencji rozbrojeniowej.

Dругim najważniejszym momentem były bardzo silne fermenty zapalne w szeregach hitlerowskich. Gorączkowe żywioły, niezadowolone z ustawicznych deklaracji praworządności i przestrzegania ustaw, składanych przez Hitlera, widząc, że mimo olbrzymich sukcesów wyborczych stronnictwo nie zdola uzyskać absolutnej większości, gotowały się do ostatecznego uderzenia. Stąpienie w miejscu i czekanie na posady trwało za długo. Był szef sztabu oddz. szturm. kapitan Pfeffer zaczął gromadzić około siebie rosnące z dnia na dzień zastępy niezadowolonych i planował oderwanie od Hitlera większej części grup. Właśnie w chwili gdy ten proces odłączenia się wszedł w stadium decydujące, dekret Hindenburga zapobiegł na czas rebelji pretorjanów.

Za jednym zamachem uwolniony został Hitler od zmory ustawicznego nacisku, jaki wywierali na niego ci nie-nasytzeni w żądaniach materialnych świadców i politycznych aspiracji współczesni landsknechci i pozbył się równocześnie balastu finansowego, nieodzownego na utrzymanie tej kosztownej armii i jej sztabów. Mając około 14 milionów zwolenników Hitlera nie

Kreuger walczył z Sowietami i finansował jednocześnie szwedzką partię komunistyczną!

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 19. 4. W skandalu finansowym koncernu Kreugera codziennie wychodzi na jaw jakaś nowa sensacja. Okazuje się, że Kreuger był uniwersalną osobistością. Zdołał on nawiązać stosunki nietylko z reprezentacyjnymi osobistościami świata finansowego i rządowego, lecz również posiadał bardzo wpływowe kontakty wśród komunistów.

Niezależnie od swoich usiłowań podkopania produkcji zapalczonej w Rosji Sowieckiej, Kreuger jak donoszą ostatnie depesze ze Sztokholmu, finansował również tamtejszą partię komunistyczną. Aresztowany dyrektor przedsiębiorstwa Kreugera zeznał, że z polecenia Kreugera wypłacił nacelnemu redaktorowi głównego organu komunistycznego w Szwecji „Volket Dagebladet” ogółem od września 1930 r. do okresu najnowszego około 150.000 koron szwedzkich. Kreuger wyraźnie zaznaczył, że nie liczy się ze zwrotem tych „pożyczek”.

Sprawa nabiera o tyle posmaku skandalicznego, iż pismo komunistyczne pierwotnie zaprzeczyło z całą stanowczością, jakoby otrzymało jakąkolwiek subwencję od Kreugera. Na-

stępnie jednak w toku dalszych dochodzeń wystąpił redaktor na łamach organu z bezstronnym oświadczeniem, że była to zwyczajna akcja kredytowa dokonana z bankiem Kreugera, nie różni-

ca się niczym od innych podobnych operacji. Kompromitacja ruchu komunistycznego w Szwecji w następstwie tych rewelacji jest kompletna.

AR.

Groener tworzy jednolitą organizację młodzieży.

Pod firmą sportu i pracy - olbrzymia armia.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 19. 4. Minister spraw wewnętrznych Rzeszy dr. Groener, po znanym swoim oświadczeniu w sprawie organizacji przysposobienia wojskowego podjął inicjatywę stworzenia ogólnopństwowej organizacji sportowej i wychowania młodzieży. Projekt ten minister Groener przekazał swojemu ministrowi, w celu bardziej szczegółowego opracowania.

Jak się dowiadujemy, ministerstwo spraw wewnętrznych Rzeszy nosi się z zamiarem stworzenia jednolitej organizacji,

któraby składała się z pewnego rodzaju kombinacji między obowiązkiem służby pracy, a sportowym wykształceniem młodzieży. Nastąpiłoby połączenie wszystkich dotychczasowych związków o podobnym charakterze, a więc rozwiązanych oddziałów szturmowych, organizacji Reichsbanner i Stahlhelm.

Ogólne wytyczne tego nowego wykształcenia opracowało ministerstwo spraw wewnętrznych, jednak jak z całego charakteru tej nowoplanowanej formy organizacyjnej wynika, dążeniem ministra Groenera jest scentralizowanie całego ruchu sportowego młodzieży pod kątem widzenia wojskowo-politycznym.

Do jakiego stopnia te wszystkie plany zostaną urzeczywistnione w tej chwili trudno jeszcze ustalić. W dużej mierze zależne są one od wyniku wyborów w Prusach.

AR.

Sześciu pilotów polskich w międzynarodowym locie okrężnym.

(Telefonem od wł. korespondenta)

Berlin, 19. 4. Zgłoszenia do tegorocznego międzynarodowego lotu okrężnego zostały zamknięte. Ogółem weźmie udział 45 aparatów, które przyjadą na następujące państwa: Niemcy — 16, Francja 7, Włochy 7, Polska 6, Szwajcaria 2 i Czechosłowacja 7.

Jako konkurent staje do międzynarodowego lotu okrężnego Aeroklub Rzeczypospolitej Polskiej, który wysłał najlepszych lotników, jak Orlińskiego, Gietgowda, Karpieńskiego Bajona, Płończyńskiego i Żwirkę. Wszyscy wymienieni brali udział w międzynarodowym raidzie powietrznym w roku 1930.

Grecja wobec katastrofy.

Drachma spadła o 75 proc.

Ateny, 18. 4. W oczekiwaniu decyzji Rady Ligi Narodów w sprawie udzielenia pomocy finansowej Grecji, w całym kraju daje się zauważyć silna depresja. Banki zawiesiły całkowicie sprzedaż obcych walut.

Na tak zwanej „czarnej giełdzie”, kurs obcych walut podniósł się o 75% w stosunku do oficjalnego kursu (kurs dolara oficjalny ca. 78 drachm, w wolnej sprzedaży — 130 drachm).

Wiele poważnych przedsiębiorstw budowlanych zamknęło się, lub zredukowało personel do minimum, jak np. wielkie Towarzystwo budowy dróg „Prometeusz”.

Ceny na wszelkie produkty rosną z każdym dniem W celach oszczędnościowych wprowadzony został zakaz sprzedaży mięsa w ciągu czterech dni w tygodniu.

W prasie obiegają coraz to nowe alarmujące wieści. Mówi się o projektowanych masowych redukcjach urzędników państwowych.

Z sześciu ministerstw mają jakoby być utworzone dwa itp. Sytuacja jest bardzo poważna i o ile Venizelos powróci z Genewy z pustymi rękoma, katastrofa ekonomiczna zdaje się być nieuniknioną.

Zjazd przeciwpolski zbierze się w Elblągu.

Królewiec, 18. 4. (PAT) Ogłoszony został program zjazdu Związku dla popierania niemieczyny zagranicą, który się odbędzie w połowie maja w Elblągu. Zjazd ten jest organizowany przez władze niemieckie. Powszechnie znanym jest list w tej sprawie landrata elbląskiego do starosty w Tarnowskich Górach.

Zjazd zostanie uroczysto otwarty przez nadprezydenta prowincji wschodnio-pruskiej Siehra. W zjeździe weźmie udział szereg wybitnych osobistości, jak b. minister Reichswchry Gessler, szereg posłów do Reichstagu i t. d. Ze zgłoszonych referatów wynika, że zjazd będzie miał charakter wybitnie demonstracyjny przeciw Polsce i obecnym granicom.

Członkowie zjazdu udadzą się następnie do Malborka, Królewca i Gdańska.

Specjalnie sformowany pochód uda

potrzebuje więcej łożyć pieniędzy na wyżywienie swej gwardii, której głównie zawdzięcza swe sukcesy. Dlatego pośpieszył on z odezwą nawołując „przymusowo zdemobilizowanych” szturmowców do wstąpienia do stronnictwa, jako zwyczajni członkowie partii i do uprawiania agitacji wyborczej na rzecz wystawionych kandydatów.

Każdego nieuprzedzonego obserwatora zadziwiać musi owa niemiecka gruntowność z jaką przystąpiono do likwidacji wojskowej organizacji Hitlera. Żaden kraj nie rozporządza taką pełnią ustaw i rozporządzeń, na podstawie których można zabronić poprostu każdego działania ludzkiego, jak Niem-

się z Elbląga do Gdańska, gdzie przez Ziehm wygłosił ma przemówienie do przybyłych.

Ciężkie dni Hoovera

Nadzwyczajne pełnomocnictwa są nieodzowne.

Berlin, 18. 4. „Vossische Zeitung” w korespondencji z Ameryki donosi:

— Rząd Hoovera stoi przed nowymi i bardzo poważnymi problemami.

Bankructwo koncernu Insulla (koncern miejskich gazowni i elektrowni) wykazało, jak ograniczone są możliwości rządu w walce z zastrajającym się kryzysem. Hoover znalazł się w ciężkiej sytuacji. Mnóżą się oznaki, że rząd będzie się domagał nadzwyczajnych pełnomocnictw, by opanować sytuację.

W tych warunkach, pisze dalej dziennik, odzywają się oczywiście znów głosy, które dewaluację dolara uważają za jedyne możliwe wyjście. Nie myślą przytem o zupełnym oderwaniu się dolara od parytetu złota, lecz o zepchnięciu jego kursu do poziomu zgóry ustalonego. Charakterystyczne jest, że Owen Young, którego napróżno usiłowano pozyskać dla planu emisji 2 miliardów dolarów, pod zastaw renty weteranów, obecnie uważa powiększenie obiegu pieniężnego za nieuniknione.

wolucyjny jego wogóle nie do pomyślenia, tylko w Niemczech pozwolono w imię zawodowych rachub i spekulacji zewnętrzno-politycznych, austriackiemu przybłądźcie, niewiedzącego pochodzenia na wzbicie się do roli i stanowiska narodowego przywódcy i opromienionego jakimś mesjanistycznym posłannictwem wyzwolenia narodu niemieckiego. Jak ten kraj „pęciów i myśliciele” ojczyzna Bismarcka musi być ubogi w prawdziwych mężów stanu, głębokich polityków i opatrnościowe głowy, skoro do jego historii wchodzi w XX wieku postać narodowego bohatera w osobie Adolfa Hitlera!

Igar.

Zła teściowa z ognistym temperamentem.

Sensacyjny proces o zamordowanie zięcia.

Ateny, dnia 14 kwietnia.

BESTJALSKA ZBRODNIĄ.

Przed sądem w Atenach, stolicy Grecji, toczy się obecnie niezwykle ciekawy proces o zamordowanie zięcia przez panią Artemis. Sposób dokonania zbrodni był tak bestjalski, a towarzyszące jej okoliczności tak niezwykle, iż przerażenie ogarnęło Ateńczyków — a dzienniki greckie mają pierwszorzędną sensację. Wielki ten proces, będący na ustach wszystkich, stanowi straszliwą ilustrację do legendy o złej teściowej. Na zlecenie teściowej zamordowano męża córki li tylko dlatego, że zięć nie córce, lecz „jej” (teściowej!) życie czynił podobno wręcz niemożliwym.

Najbardziej jednak oburza publiczność, zapelniającą codziennie salę sądową, straszne okrucieństwo, jakim się posługiwała owa rzekoma mścicielka tyranii małżeńskości. Nietylko na rozkaz teściowej zięć zginął od kul rewolwerowych — lecz później w bestjalski sposób nieludzka kobieta **rozczławiła trupą „tyrana”**, a sama kawałki mięsa opakowała i zawiązała. Paczki te w nocy dwaj woźnicy musieli złożyć w pewnym odległym i ukrytym zakątku rzeki Kisofos.

Miejsce jednak, na którym złożono paczki z mięsem ludzkim, nie leżało wcale w takim ukryciu, jak mniemała okrutna teściowa. Przechodnie bowiem zwrócili uwagę na te tajemnicze paczki i w ten sposób tajemnicza zbrodnia wyszła na jaw.

Jako pomocnicy w dokonaniu tego ohydliwego morderstwa zasiedli na ławie oskarżonych pozatem: córka, a więc żona zamordowanego, pewien 16-letni młodzieniec, jej krewny, oraz niewolniczo im oddana służąca.

KOBIETA DYKTATOR Z NAPOLEONSKIM SPOJRZENIEM.

Jak wygląda okrutna teściowa? Jest ona kobietą — już 55-letnią o ognistym temperamentem. W mistrzowski sposób potrafiła ona do ostatnich lat zachować powaby młodości. Kobieta ta, z usposobienia bardzo wesoła, pełna werwy życiowej, jest średniego wzrostu i dość dużej tuszy. Mimo kilkumiesięcznego pobytu w więzieniu i świadomości, że czeka ją kara śmierci, na głowie nie ma ani jednego siwego włosa. Straszny dramat, w którego środku stoi pani Artemis, nie potrafił z ocz jej zabrać owych promieniejących „blyskawic napoleońskich”.

Już długo przed tym strasnym czynem pożyte małżeńskie zamordowanego stało się nieznosne wskutek ustawicznych wybuchów teściowej. Codziennie wstępna ta kobieta **zakłócała spokój domowy**, prowadząc bezustannie spory ze swym zięciem. Koniecznie starała się ona w domu rzadzić po dyktatorsku. Zięć jednak mężnie prowadził walkę z herodem-babą. Nieznosna teściowa starała się w końcu z wielkiej miłości zięcia do córki wybić kapitał i wycisnąć z niego jak najwięcej pieniędzy. Matka i córka pieniądze te **lekko-myślnie trwoniły**.

Kilkakrotnie z winy teściowej doszło nawet do **przejsięciowego rozłączenia małżonków**. Mąż, któremu teściowa stworzyła istne piekło na ziemi, wyprowadzał się na dłuższy czas do hotelu, później jednak zawsze wracał, aczkolwiek teściowa często zwracała się do sąsiadów, ubolewając, iż nikt jeszcze nie znalazł się, któryby zgładził tego „potwora”.

16-LETNI MŁODZIENIEC NARZĘDZIEM NIENAWIŚCI OSZALAŁYCH KOBIET.

W końcu zdecydowała się w tym celu przyjąć do mieszkania córki pewnego 16-letniego młodzieńca, dalekiego krewnego. Z tego młodzieńca teściowa zrobiła kochankę swjej 28-letniej zameżnej córki. Namietność i uczucie życiowe teraz przez tego młodzieńca do wspomnianej kobiety popchnęły go do wykonania strasznego, zgory uplanowanego przez teściową, planu. Młodzieniec **nie mógł się oprzeć naleganiom** nieludzkich kobiet i pewnej nocy, gdy ofiara po dłuższym pobycie w hotelu znowu powróciła do domu, zbliżył się do śpiącego

w łóżku mężczyzny i wystrzałem z rewolweru położył znenawidzonego zięcia trupem na miejscu.

Nieszczęśliwy chłopiec, nie znający jeszcze podłości tego świata, dał się użyć jako narzędzie nienawiści obu oszalałym kobietom. W procesie ożecnym gra on może najsmutniejszą rolę i zasługuje nawet na litość. Zbrodniarki bowiem wykorzystwały go dla swych niecznych celów i zrobiły z niego zbrodniarza.

LICZNI WIELBICIELE TEŚCIEWEJ.

Rozprawa obfituje w bardzo ciekawe momenty. M. in. wyszło na jaw, iż okrutna teściowa, będąca już babcią („tyran” pozostawił bowiem troje dzieci) utrzymywała do niedawna jeszcze niezwykle **ożywione stosunki „towarzystkie”**. Liczni jej

wielbiele ujawnili w procesie bardzo pikantne historyjki. Matrona ta nawiązywała szczególnie bliskie stosunki z **szoferami**. Jeżeli znalazł się jakiś piękny i zgrabny szofer, to kilkakrotnie objeżdżała taksówką miasto, a płaciła **trzy razy tyle**, ile wskazywała taksa. Było to oczywiście zawzięciem dalszej przyjaźni a później — dyskretne rendez-vous w bardzo dyskretnych lokalach.

KARA ŚMIERCI NIEUNIKNIONA.

Niepewne są dalsze losy młodego chłopca, sąd bowiem nie wydał jeszcze wyroku. Okrutna teściowa i jej córka mogą natomiast liczyć napewno na wyrok śmierci. Egzekucja, która odbywa się w Grecji w ten sposób, iż dwanaście strażów kładzie kres życiu skazańca, nie ominie potwornych **koibiet.** (ak.)

Ruiny zamku Canossy.

Zamek Canossa, słynnym jest i słynnym pozostanie na zawsze w historii świata. Do zamku tego w r. 1077 przybył boso i we włosienicy cesarz niemiecki Henryk IV, aby prosić papieża Grzegoza VII o zdjęcie zeń klątwy kościelnej. Ruiny tego zamku (w północnych Włoszech) rząd włoski w r. 1878 uznał za zabytek narodowy. Wówczas jednak konserwatorzy włoscy nie bardzo o ten zabytek się troszczyli, skoro w zeszłym tygodniu burza zwała większą część jego murów. Dodać trzeba, że zamek ten opustoszał zupełnie jeszcze w r. 1255 i od tego czasu resztki jego jako tako do naszych czasów się dochowały.

Kat popisuje się swą sztuką na jarmarku.

Dokonuje egzekucyj na lalce, bo tęskni do swego zawodu.

Anglja ma obecnie niezwykle sensację, której bohaterem jest były kat angielski John Ellis. Wedruje on ostatnio po całym kraju i **urządza na jarmarkach miejskich lub po wsiach ohydne**

przedstawienia. Polegają one mianowicie na demonstrowaniu egzekucyj przy pomocy szafotu i lalki, wielkości człowieka.

Ellis ma w tym doświadczenie, gdyż

Zbrodnicza nienawiść do ojca zakończona morderstwem.

W Kolonji znaleziono 70-letniego lekarza, dra Hugona Rubensohna, **uduszonego we własnym mieszkaniu**. Śledztwo przyniosło zdumiewające wyniki, według wszelkiego prawdopodobieństwa, seniora medycyny kolońskiej usmiercił własny syn.

Dr. Rubensohn specjalistą chorób kobiecych i

mimo swojej odpychającej powierzchowności posiadał rozgałęzioną praktykę.

Nie cieszył się jednak dobrą opinią i nie należał do towarzystwa lekarskiego w Kolonji. Od pół roku widywano stałe w jego otoczeniu młodą dziewczynę, uchodzącą za morfinistkę. Mówiono, że Rubensohn chce się z nią ożenić. Matka dziewczyny w celu porozumienia się z sędziwym kandydatem do stanu małżeńskiego, odwiedziła go na krótko przed morderstwem. Dla tego początkowo

aresztowano ją pod zarzutem zbrodni.

Ale wskutek braku dowodów musiano ją wnet uwolnić.

Zkolei podejrzenie skierowało się przeciw synowi lekarza, głównie na tle złych stosunków pomiędzy ojcem i synem. Obaj żyli do lat na wrogiej stopie, a nawet syn procesował się o spadek, do którego miał pretensję. Młody Rubensohn występował gwałtownie przeciw starcowi i nie kępował się wobec oberch osób. Słyszano szereg **razy, jak głośno powtarzał:**

Każdy może się wzbogacić

kto zakupi los 1-ej Klasy Państwowej Loterii Klasowej

w największej i najszcześniejszej Kolekturze w kraju

NADZIEJA
Lwów, ul. Sykstuska 6.

Główna wygrana

1.000.000 zł

Zmieniony do 25-ej Loterii plan gry zapewnia graczom największe szanse przy niezmiennych cenach losów. Szczególnie ilość średnich wygranych i premij została wydatnie powiększona.

Co drugi los wygrywa!

Cena losów:

Czwartka zł 10 Połówka zł 20 Cały zł 40

Ciągnięcie już 19 i 20 n.m.!

Losy wysyłamy za opłatą po odbiorze tychże. Na zamówienie wystarcza korespondentka.

(7229)

Spieszcie z zamówieniami!

w ciągu swej służby państwowej stracił 204 przestępców. W roku 1923 przeszedł na własne życzenie w stan spoczynku i żył odtąd w małym domku, utrzymując się z pokaźnej pensji, jaką otrzymywał od skarbu państwa. Niski, rumiany staruszek o wesołych, jakby figlarnych oczach, wyglądał on tak uczciwie, że niktby nie domyślił się w nim **jednego z najbardziej osławionych kół czasów współczesnych.**

Ellis odczuwał jednak oddawna tęsknotę za porzuconym zawodem. Starał się kilkakrotnie o zaangażowanie go przez rząd, lecz wszelkie jego usiłowania nie daly rezultatu. Podeszły wiek był jedną z najważniejszych przeszkód. Żyłka katowska nie dała starcowi spokoju. **W końcu wpadł na myśl urządzania egzekucyj na lalce.** Olbrzymie tłumy publiczności tłoczą się dookoła szafotu, a starzec, pełen powagi, jakby... w natchnieniu — wiesza dużą lalkę wśród oklasków rozwydrzonej tłuszczy. Odzywają się jednak głosy, domagające się zakazania podobnych występów.

Żywa bomba.

Mały pies szerzył straszny popłoch.

W Mahnesburg w Australji wydarzyła się pocieszna historia, o której wieść dotarła obecnie do Londynu. Zatrudnieni w tamtejszej kopalni górnicy zauważyli ku swemu przerażeniu, że cztero-żnożny ulubieniec całej załogi mały piesek poślknął 6 drobnych naboików dynamitowych, które jednak razem wzięwszy byłyby starczyły na wysadzenie całego domu w powietrze. Świadców tej niesamowitej „psiej biessady” ogarnął błąd strach. W obawie, że ciepłota, własna psa może doprowadzić poślknęty dynamit do wybuchu, wszyscy wśród krzyku rozproszyli się pospiesznie. Tymczasem żywa bomba w pierwszej chwili nie zdradzała najmniejszego niepokoju. Być może, że w psim mózgu snuły się pewnego rodzaju zdziwienie,

że wszyscy, którzy go dawniej głaskali i karmili, przed nim uciekali, ale zdziwienia tego w każdym razie nie okazywał. Niebawem jednak przyszła reakcja. Dynamit w psim żołądku zaczął się rozkładać. Biedna psina zaczęła się więc w boleściach i zaniepokoiła wyściem całą osadę górniczą. Nikt nie miał jednak odwagi zbliżyć się do cierpiącego pieska. Wreszcie jednak kucharz dyrektora kopalni zdobył się na odwagę, zbliżył się do psa i zaaplikował mu szklankę ryecynusu, który ułatwił „strawienie” poślknętych środków wybuchowych. „Niebezpieczny” eksperyment skończył się dla psa po krótkiej chorobie bez dalszych ujemnych skutków.

Nurmi startuje do stanu małżeńskiego.

Słynny szybkobiegacz Parvo Nurmi, o którego kwalifikację czy dyskwalifikację sportową toczy się w całej prasie zawzięta walka, wstępuje w związku małżeńskie z panną Sylvią Laaksonem. Powyżej portret młodej pary.

Pierwszy dzwinkowy kino-teatr **Nowości**
Mostowa 9, tel. 386. Pocz. o 7.10 i 9.10 wiecz.
Dziś potężna premiera
najnowszo superfilmu!

Wielki dramat mi-
łości, nienawiści,
podstępny i zdrady
pod gorącym nie-
bem południa p. l.

Krwawe perły

W roli głównej: czarująca
LUDE VELEZ
jako krwawa wnuczka piratów,
zmywająca się z grzechów w
przeczystym źródle miłości.

Wstrząsająca epopea owiana
sentymentem dzikich serc i ży-
wiolowym powiewem mór
południowych.
Całość obrzydła 14 akt.

Wkrótce: Film na który czekają miliony pt.
Światła i cienie wielkiego miasta
który jest dziś na ustach całego świata.
Wielki triumf stolicy i całej kuli ziemskiej

Sokół żeński.

Dziś we wtorek śpiew chóry młodzieży oddziałów I. i II. o godz. 6 w sekretarjacie.

Badanie lekarskie członkiń żeńskiego Tow. gimn. Sokół codziennie do 22. bm. włącznie od godz. 6 w Poradni Sport. Lekarskiej ul. Libelta 5.

— **15 zł (piętnaście złotych) rozjemca W. Urbański V. okręg wplaca na kościół Matki Bożkiej Nieustającej Pomocy na Szwederowie.**

— **Zjazd Stowarzyszeń św. Wincentego a Paulo** odbędzie się w Pelplinie w czwartek, 19 maja br., w seminarjum duchownym. Celem zjazdu jest założenie Rad Diecezjalnych.

— **Towarzystwo Pomocy Naukowej dla dziewcząt polskich** zaprasza na walne zebranie, które odbędzie się w środę, dnia 20 bm. o godzinie 17 w żeńskim gimnazjum miejskim. (—) Dyr. Rolbieska, przewodnicząca.

— **Na pomnik Najśw. Serca Jezusowego w Bydgoszczy 10.** — z ofiarowała p. d-rzowa Mieczysława Włodarczykowa. Ofiarodawczyni serdeczne „Bóg zapłać”.

— **Dyrekcja żeńskiego Gimnazjum i Szkoły Przygotowawczej T. N. S. W.** powiadamia rodziców i opiekunów, że konferencja wywiadowcza odbędzie się w środę dn. 20 bm. o godz. 16-ej. Konferencję zagał dyrektor zakładu.

— **W miejskim Urzędzie Porządku Publicznego** zgłoszono znaleziony klucz miejski. Prawo własności należy zgłosić w tymże urzędzie, ul. Grodzka 25, pokój 13.

— **Związek Cywilnych Niewidomych w Bydgoszczy.** W środę dnia 20 bm. o godz. 20-ej w lokalu p. Mellera, plac Piastowski 17, ogólne posiedzenie, a po nim posiedzenie zarządu.

— **Kino „Rewja”** wyświetla dziś o godz. 4 po poł. na rzecz bezrobotnych po cenach zniżonych dwa filmy niezwykle interesujące.

— **Tani kapeluszy kupiły, a drogi skradły.** Do składki p. Stefana Jaszczewskiego przy ul. Farniej, przybyły w ub. sobotę jakieś dwie kobiety, celem zakupu kapelusza. Po długim wreszcie oglądaniu, przebieganiu, zakupiły jeden z najtańszych kapeluszy i wyszły. Wkrótce jednak po ich wyjściu, pan J. przekonał się, że zrobił na nich bardzo zły interes, albowiem kobiety przy akcji zakupu taniego kapelusza, skradły właścicielowi kapeluszy jeden z najdroższych.

— **Na gorącym uczynku wandalizmu.** Policja komisariatu IV. ujęła w nocy z 15 na 16 bm. na gorącym uczynku łapania przydrożnych drzewek 22-letniego Stanisława Kujawę, zamieszkałego przy ul. Konopnej 6. W jakiejś dziękliwej ewawoli potamał on 2 młode drzewka grubości 3 centymetry, które dopiero w zeszłym roku zostały zasadzone.

Przedłużenie okresu urzędowania organów samorządowych w Poznańskim i na Pomorzu.

Dziennik Ustaw R. P. z dnia 18. IV. br. (nr. 32) ogłasza pod pozycją 331 ustawę, przedłużającą okres urzędowania rad gminnych i miejskich, jak również niepłatnych sołtysów i ławników w gminach wiejskich oraz niepłatnych członków Magistratu w miastach na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego do czasu ukonstytuowania się organów samorządowych, powołanych po wydaniu nowych przepisów wyborczych.

Książka — na czasie.

Na półkach księgarskich ukazał się bardzo aktualny „Podręcznik do ustawy o kosztach sądowych”. Autorami tej cennej książki są pp.: **Józef Szulc**, naczelny sekretarz, oraz **Władysław Więckowski**, sekretarz sądu okręgowego w Bydgoszczy. Wobec tego, iż nie wydano żadnego urzędowego komentarza do nowej ustawy o kosztach sądowych, ukazanie się tej książki powitać należy z zadowoleniem, gdyż umożliwia urzędnikom sądowym i adwokatom, jak i szerokim warstwom społeczeństwa łatwe zorientowanie się w dość zagmatwanej ustawie. Poza ogólnymi objaśnieniami znajdujemy w książce samą ustawę jak i rozporządzenie wykonawcze w brzmieniu urzędowym, tabelę opłat sądowych ściśle zestawioną przy wartości przedmiotu sporu od 100 zł — 50.000 zł i wwyż. Skorowidz rzeczowy ułożony alfabetycznie szczególnie ułatwia możliwość zorientowania się w samej ustawie i w wysokości kosztów sądowych. Książkę tę możemy polecić zainteresowanym osobom.

Roczne zebranie Dziennikarskiego Klubu Kręglarzy.

W Strzelnicy odbyło się walne roczne zebranie Dziennikarskiego Klubu Kręglarzy, które zagał prezes red. Formanski.

Po przyjęciu porządku obrad, przewodnictwo zebrań objął red. Lesiewski, pióro trzymał red. Sławiński.

Sprawozdanie prezesa i skarbnika przyjęto po krótkiej dyskusji. Klub w roku sprawozdawczym okazał wielką żywotność: odbył pierwsze królewskie kulanie, dwa mecze z pokrewnymi klubami i kilka rozgrywek o premie, ufundowane przez klub i sympatyków.

Do zarządu na rok następny weszli jako

Z życia Stowarzyszenia Techników w Bydgoszczy.

W czasach ogólnego kryzysu i przygnębienia niło jest znaleźć się w środowisku, tętniącym życiem i pracą; w środowisku, w którym każde zagadnienie techniczne, społeczne, czy też ekonomiczne znajduje odpowiedni żywy oddźwięk i zrozumienie. Takim ośrodkiem w naszym mieście jest Stowarzyszenie Techników, mieszczące się we własnym lokalu przy ul. Chocimskiej 5. Pod eprezysstem kierownictwem zarządu Stowarzyszenia ostatnio ożywiło się i to znacznie. Oprócz życia towarzyskiego Stowarzyszenie rozwinęło w szerokim zakresie działalność odczytowo-dyskusyjną. „Piątkowe wieczory odczytów” cieszą się stale dużą frekwencją i uznaniem.

Należy podkreślić godną pochwałę szczęśliwą myśl zarządu zorganizowania w ostatnich miesiącach serii odczytów, poświęconych omówieniu spraw społecznych, związanych z obecnym kryzysem i panującym bezrobociem. Na cykl powyższy złożyły się następujące tematy: 1) „Budowa kanału Goplo-Warta w związku z bezrobociem”, 2) „Wszczęty kryzys gospodarczy”, 3) „Piatiletka”, 4) „Rola dumpingu w obrocie międzynarodowym”.

Ożywiona dyskusja, przeprowadzana po

każdym z powyższych odczytów, znamionowała silne i głębokie odczucie poruszanych tematów przez sfery techniczne naszego miasta.

Ostatnio znów w dniu 1 kwietnia br. na terenie Stowarzyszenia Techników wygłosił odczyt komendant straży pożarnej, p. Milewski, na temat „Pożarnictwo wczoraj a dziś”. Prelegent zobrazował obszernie pożarnictwo w czasach dawniejszych oraz obecnych, dowodząc trafnie, że metody pożarnictwa nowoczesnego polegają w większej mierze na zapobieganiu pożarom, niż na gaszeniu tychże, że kadry oficerskie pożarnicze winny składać się z wszechstronnie uzdolnionych i wykształconych techników, którzy byłiby w stanie z dodatnim wynikiem wprowadzać w życie profilaktykę pożarniczą.

W ożywionej dyskusji zabrali głos pp.: dyr. Klimczak, dyr. Tymowski, dr. Świątecki, inż. Banaszek i inni.

Jako uzupełnienie odczytu projektowane jest urządzenie wycieczki zbiorowej w jedną z najbliższych niedziel do straży pożarnej.

Poczynania Stowarzyszenia Techników okazują się nader udane i przyczyniają się do ożywienia atmosfery naszego miasta.

Katastrofa autobusowa pod Ossową Górą.

Z powodu defektu w kierownicy autobus najechał na drzewo, przyczem kilka osób odniosło lżejsze obrażenia, jedna zaś bardzo ciężkie. Autobus zniszczony.

Nawiązując do zamieszczonej w wczorajszym numerze naszego pisma notatki, o katastrofie autobusowej, jaka się wydarzyła w ubiegłą niedzielę o godz. 12 w nocy na szosie między Wojnowem a Ossową Górą, podajemy niektóre szczegóły, jakie zdołaliśmy zebrać drogą prywatną, dochodzenia bowiem w tej sprawie nie zostały jeszcze ukończone.

W niedzielę o godzinie 11,30 przed północą, wyruszył z tutejszego dworca autobusowego do Sępólna ostatni w tym dniu autobus p. Marii Tatarskiej z Bydgoszczy, wioząc 15 pasażerów, z których 3 wysiadło po drodze.

Gdy autobus znalazł się o 9 km poza Bydgoszczą między Wojnowem a Ossową Górą, szofer **Kimmel zauważył, że z drążka kierownicy wypadł bezpiecznik.**

Zwolnił przeto natychmiast bieg autobusu, jednak nie był w stanie zapanować już nad kierownicą i autobus najechał na dwa stojące obok siebie przydrożne drzewa. Skutkiem tego cała lewa ściana autobusu wraz z szybami została zupełnie wylamana, a znajdujących się wewnątrz pasażerów, kilka osób doniosło lżejsze, lub cięższe obrażenia.

Najwięcej poszkodowanym został 45-letni **Władysław Kosecki**, kupiec z Więcborka, w pow. sępolińskim, który prócz ciężkich okaleczeń i potłuczeń doznał złamania lewej nogi w kilku miejscach.

Inni pasażerowie, których nazwisk nie zdołaliśmy jeszcze stwierdzić, oraz szofer Kimmel, odnieśli lżejsze obrażenia. Powiadomiona natychmiast o wypadku stacja pogotowia ratunkowego w Bydgoszczy wysłała karetkę, która odwieziony został kupiec Kosecki w **nieprzytomnym i ciężkim stanie do szpitala Dżakonisek w Bydgoszczy.** Część pasażerów odwieziono przybyłymi z Bydgoszczy taksówkami do Więcborka, część zaś udała się pieszo do domów.

Autobus, mimo zgruchotania całej lewej ściany i silnego uszkodzenia przedniej części, zdołano naprawić o tyle, że o własnej sile wrócił do Bydgoszczy.

Jak się dowiadujemy stan kupca Koseckiego budzi poważne obawy.

Wsi spokojna, wsi wesola!...

Dopóki ten sanacyjny pajak krążyć będzie — niema widoków na ożywienie życia gospodarczego.

Włóczęgi uzbrojeni w rewolwery.

W ostatnich czasach na terenie naszego miasta pojawiają się coraz częściej jakieś występne indywidua, uzbrojone przeważnie w rewolwery, przybývające z różnych stron, szukać tutaj dla siebie żeru przy pomocy rabunków i kradzieży. Od czasu do czasu policja nasza

„wylapuje” tych ptaszków, mają oni jednak widocznie na peryferjach miasta, czy poza miastem jakieś tajemnicze kryjówki, z których wysuwają się tylko nocną porą na „robotę”. Policja nasza, jak może, tak radzi sobie, brak jednak odpowiedniej lokomocji, (jak samochodu i motocyklów) oraz niedostateczna ilość ludzi, utrudnia policji jej zadanie.

Z niedzieli na poniedziałek, około godziny 24, przechodzący ulicą Trentowskiego (w pobliżu lotniska) kolejarze zauważyli jakichś dwóch podejrzanych osobników, zdających się czatować na kogoś. Gdy kolejarze zbliżali się do nich, osobnicy zaczęli uciekać i wpadli do pobliskiego nowo pobudowanego domu, ukryli się tam w dole kłocznym. Dzielni jednak kolejarze pobiegli za nimi, a spuściwszy się do dołu, ujęli obydwóch osobników, oddając ich w ręce policji.

Jak się okazało, jednym z nich był 30-letni Jan Klinowski z Płocka, przy którym znaleziono rewolwery, drugim zaś 18-letni Jan Kastrzyk z Warszawy. Obydwóch zatrzymano dla przeprowadzenia dalszych dochodzeń.

Pamiętajcie o kolonjach letnich dla dzieci

polskich z Niemiec, Gdańska i Ziemi Zachodnich. Ofiary w gotówce można wplacać na konto P. K. O. nr. 206229 Okręgu Pomorskiego ZOKZ. Ofiary w naturaljach przyjmują powiatowe i miejskie komitety kolonij letnich dla dzieci polskich z Niemiec, Gdańska i Ziemi Zachodnich.

Zderzenie się samochodów.

Przy ul. Jagiellońskiej zderzyły się dwie autodorożki, z których jedna uległa poważnemu uszkodzeniu. Mianowicie, szofer autodorożki nr. 22 chcąc nawrócić swym samochodem, stanął nim w poprzek ulicy, wskutek czego, nadjeżdżająca akurat autodorożka nr. 62, wjechała na słup przewodów elektrycznych. Skutki tego najechania były fatalne dla autodorożki drugiej, albowiem uszkodzony przy niej został zderzak, os, prawe koło, rysor, błotnik i lampa.

Nie skończyły się jednak na tem, autodorożka nr. 22, cofając się tyłem, najechała na uszkodzoną już autodorożkę nr. 62 i „poprawiła” jej jeszcze, uszkodzając tylny lewy błotnik i karoserję, przy której wypadły szyby. Dochodzenia w toku.

